

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Thököly-
uteza 1. szám. Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.**Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN!****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Thököly-
uteza 1. sz. alatt a könyvnyomdában.
Ide intézendők a kiadóhivatalt
illető előfizetés, hirdetésny,
nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitior tér-
fogata 15 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 50 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Eladósodás

A mult hetekben egy fiatal fővárosi hírlap-
író feltűnést keltett egy sajtó alá adott tanulmá-
nyával, amely az eladósodást tárgyalja statisztikai
és más hosszúságú és fontos utánjárásal össze-
halmazott adatok alapján. Bebizonyítja, hogy
különösen Budapestnek az az értelmisége, mely
közintézményeinket szolgálja szellemi munkálatai-
val, jóformán a máról holnapra él; hogy évi
jövedelmének nem csupán egy bizonyos részét
emésztí fel a terhelő adósságok után következő
kamat, illetve tőketörlesztés, hanem sok esetben
a létminimumon felül levő összes járandóságai
már előre le vannak tiltva; hogy szellemi tevé-
kenységének egy nagy része személyes ügyeinek
lebonyolítására, rendezésére, új pénzszerzési mó-
dozatok kidolgozására köttetik le és vész el a
hivatalos kötelességek rovására.

Hát az a fiatal újságíró nem mondott ujdön-
ságokat s az emberek mégis felszisszentek, mert
fájó helyeket érintett. Különösen az adatok töme-
ge és hitelessége volt az, ami inkább meglepe-
tést keltett és nem maga a száraz tényállás,
mely ezerféle változatban forog közszájon és
közkezen, nyomtatásban. Az illető különösen a
fővárost veszi tollhegyre. Mi nézzük csak a vi-
déket és a magunk viszonyait.

Kevés vármegye dicsekedhetik e téren olyan
rekorddal, mint a mienk és még egy-kettő a
környekünkön. Nálunk ennek az eladósodásnak
bizonyos tradícionális alapja van. És e tradíci-
ók inkább erkölcsiek. Nógrád, Gömör-, Sáros
olyan három szövetség, mely nevében hordja a
hozzá fűződő gondolatokat, akárcsak Franciaor-
szágban Gascogne és Bearn vidéke. Hogy is festi
Rostand Cyranójában a gascognei legényeket?

... Ezek a gascognei legények
S Castel-Jaloux a kapitány.
Hazug és hős bennük a lényeg.
Ezek a gascognei legények!
Nemesek mind, szörnyű szegények
De a lelkük büszke vidám
Ezek a gascognei legények
S Castel-Jaloux a kapitány!

TÁRCZA.**Emlékezés.**

Báró Luzénszky Henrik kihűlt tetemét ma egy
hete helyezték örök nyugalomra az osgyáni családi sir-
boltba.

Ritka megnyilatkozása volt a sorsnak e megdöb-
bentő gyász eset, s a felett nem tudunk megnyugodni.
Az athléta természetű és viruló egészségnek örvendő, a férfi
kor delén élő embert úgy fosztotta meg az élet örömeitől
a halál, mint mikor a tiszta derűs égbolton pár pillanat
alatt kicsi, sötét felhő keletkezik, s egy menydörgés és
gyilkos villám csap le abból.

A deli fiatal báró még a nyár folyamán — bár
már jelentkeztek nála a betegség nyomai — jó kedvvel
fordult meg naponta közöttünk. Mivel pedig érezte, hogy
fájdalmi ugyan nincsenek, de nyelő csövében valami
akadályt érez az étkezésnél, rögtön híres specialista
orvosokkal közölte baját, kik megnyugtatták: hogy komoly
bajtól nem kell tartania és bizony mint utólag kiderült,
a baj nagyon is komoly volt; mert mielőtt még attól
tartani kellett volna, a katasztrófa váratlanul következett
be és sujtotta le a gyógyíthatlan beteges kór az erős
férfit.

Az orvosok már kezdetben tisztában voltak azzal,
hogy a betegség gyógyíthatatlan, de mivel sem fájdalmat
nem érzett a báró, sem pedig az étkezést kivéve, rendes
életrendjében a betegség nem akadályozta, sőt kedélye
is változatlan maradt, nem közölték a beteggel mi baja
van, csak a családdal.

Bámulatos lelki erőt fejtett ki a női erényekkel
tündöklő mély gyászba borult fiatal bárónő, szül. *Majo-
ross Margit*, ki már kezdetben tudta, hogy férje menthe-
tetlen és mivel a beteg herkulesi ereje fel sem vette a

Gém-lábú sasok, csodalények,
Amilyen nem volt soha tán . . .
Szól róluk a hir, meg az ének!
Gém lábú sasok, csodalények . . .
Lyuka van mindjök süvegének,
De golyó szakította csatán!
Gém lábú sasok, csodalények!
Amilyen nem volt soha tán!

Mint bős, dobogó hadi ménék!
Úgy járnak a harc piacán,
S neki vágnak a kard tömegének,
Mint bős, dobogó hadi ménék!
A kalandos nép remekének
Született ez a vig karaván!
Mint bős, dobogó hadi ménék
Úgy járnak a harc piacán!

Ime a gascognei legények!
Hej, csókhöz is értenek ám!
Aggódnak a férjek, a vének:
Ime a gascognei legények!
De kakuk szól a czinegének:
Ucuzu a menyecske! . . . Biz' úgy a! No lám!
Ime a gascognei legények!
Hej, csókhöz is értenek ám! . . .

Tegyünk most a „harc“ és „csata“ helyére
párbajozást, Castel-Jaloux kapitány helyére va-
lami jó előtánczost és „gascognei“ helyett „nóg-
rádi“-t, „gömöri“-t vagy „sárosi“-t — mintha
mi rólunk írtak volna! Az az élénk, bátor, a
multban nemzetfenntartó nép, mely itt lakik, ma
is ugyanaz. De hová lett, milyen kézre került
az az anyagi alap — mondjuk meg szárazon: az
a sok földbirtok, mely a multban azokat a ne-
mes, részben szeretetreméltóan könnyelmű eré-
nyeket kifejlesztette az itt lakókban? A szabad-
ságharc utáni idők meghuzzták ezek felett a
dominiumok felett a halálharangot — csengését
még ma is halljuk hol a Rima, hol a Sajó men-
tén, és e népek, mely hű kifejezője volt a mul-
tak zivatarai közt a magyar szellemnek — ma
már bizony csak az erkölcsi, szellemi örökségei
maradtak meg. És pedig változatlanul. Ez pedig
a nagy baj, — a legnagyobb baj!

Megmaradt a visszaemlékezés a régi kuri-
ákra, a csengős négyes fogatokra, az áldoma-
sokra, a régi családi képekre, fegyverekre, meg
mindenre, amire visszaemlékezni olyan jól esik.
És ezek az emlékek köteleznek. Az a generáció,

nagy betegség, annak komolyságáról áruló szót sem
ejtett el, sőt ellenkezőleg, a legnagyobb odaadással volt
szerető férje mellett. Oldala mellől egy pillanatra sem
távozott és egy aggodalmas tekintet sem árult el. —
Hiszen a jó nő férjével nemesek együtt él, de vele együtt
is érez, tehát az ő szívét is a hit, a remény taplalta és
annak a tüze ragyogott szemében mindvégig, míg a nagy
szeretetet az enyészet ketté nem választotta.

Különös a sors! az is, hogy báró Luzénszky
Henrik sok más ember példájára, halála után lett nagygya,
a mit igazolt az óriási részvét és közhangulat, mely ha-
lála alkalmával megnyilatkozott.

Nőtelen korában, mint 25—26 éves fiatal ember,
a vig megyei ifjúsági életben első szerepet vitt és min-
denkihez csak az igazi, őszinte magyaros barátsággal
vonzódott. Ifjú barátait számtalanszor hívta meg az ősi
osgyáni családi kastélyba és sok barátságos estét rendez-
tett ottan barátai részére. — Mint nagy vagyonnak jö-
vendő örököse luxus nélkül ugyan, de a gentry példájára
élt. Kártyázni azonban soha sem szeretett, sem pazar
passziókban örömet nem talált; s ebben nagyon külömbö-
zött a mostani fiatal mánás világtól s épen azért na-
gyon tudtuk őt szeretni és becsülni.

Minden életben kell azonban egy sötét napnak be-
köszönteni. Az ő élete sem lehetett ettől tehát ment.
Viszály ütött ki édes atyja elköltözése után az ő család-
jában is.

Boldog emlékét és álmát nem akarjuk ezzel meg-
zavarni, mert hiszen azok a keserű pillanatok csakhamar
elmúltak, szétfoszlottak mint a fellegek, s a sok keserű-
ség után ismét bő kárpótlást talált bájos fiatal neje sze-
rető karjai között, mivel aztán a komoly élet legboldogabb
perceit osztotta meg 8 éven keresztül.

Házassága után visszavonult az élet zajától s csakis
családjának, nagy kiterjedésű gazdaságának és a közügy-
nek élt. Tiszta őszinteség, minden góg nélküli finom

mely még abban az életben közvetlenül részt
vett, nem szabadulhat azoktól. S ezzel indul meg
a romlás. A fizetés, holmi hivataloknál, — azok-
nak is inkább az alján, mint a magaslatain,
nyomorúságos. Ide szakadt cseh meg más osztrák
nácziók ivadékának elég, meg is él, még félre
is rak talán belőle, de annak, aki vagy akinek
apái, nagyapái még huszárral a bakon járták be
a megyegyűléseket, a meghalásra sem elég.

Elkezdődnek azután a váltózasok, a pénz
felhajszolása, kezesek, régi kedves czimborák
megkérése. Mig egyszer aztán az ár elcsapott a
késő utód feje felett, ha négy predikátum állt is
történelmi neve előtt.

Ezek felülről szálltak le. De hát azok, akik
alulról emelkedtek fel! Amazoknak még megma-
rad a jobb napok emléke, ha mindent elveszt-
ettek; mi marad azonban emezeknek? Csak a
nyomorúság.

Kétségkívül vannak ennek az általános el-
adósodásnak külső oka is. Mig a belső, fent emli-
tett okok az idő gyors futásával egyre csökken-
nek, e külső okok folytonosan emelkednek. Emel-
kedik a megélhetés minden feltétele, a ruházkodás,
az élelem, a fűtés, a lakás pénzben kiszámított
ára. A mai értelmiség már csak élvezetein mér-
sekelheti a kiadásait és a gyomrán. E kettő
nem tűnik fel a külső szemlélőnek, de a ruha,
lakás, a külső megjelenés valami csodálatos ál-
szemérem folytán ma is megköveteli a legszebbet,
a legjobbat. És megmarad a tarsaság által meg-
követelt sok rossz, de sok kiadásba kerülő szokas.
E szokások alul magát kivonni nem meri, nem
akarja elsőnek senki, pedig mindenki rosztalja,
elíteli. Ugy vannak vele az emberek, mint a
párbajjal: mindenki istentelenségnek, hülyeségnek
és a régi barbar idők szanalmas maradványának
tekinti kivéve az igazi, nagy eseteket, megsem
meri alkalom adtan magát az előtelet alul ki-
vonni senki.

Csak néhány példát említek fel innen, a mi
kisvárosunk falai közül. Az első a ruházkodás
kérdése. Tudjuk egymás anyagi viszonyait mind-
annyian és megis nap-nap után konstatahatjuk
egymás családtagjain az öltözködéseknek a vagyoni

előkelő modor volt legjelesebb erénye, mely urral és
paraszttal szemben mindenkor egyformán nyilatkozott
meg nála. Komoly oldaláról vette az életet és komoly
erteres oldaláról fogta mindenkor a dolgokat, mely ön-
kenytelenül biztosította részere mindenki elismerését és
szeretetét. Nem volt benne feltűnési vagy egy szemernyi
sem, nem rosszindulat, mely neki ellenséget szerzett volna,
s nem is hallottuk soha, hogy valakivel meg összekoczcza-
nása is lett volna. Nem állt ki a fórumra, s nem hirdete
kilétét és nem izgatott egy osztály ellen sem. Ugy mint
kell egy magyar főurnak élt Osgyanban, de nem elvon-
ulva a világtól, csak tavai a világ feslettségétől és
métélyes levegőjétől.

A mily szép volt élete, olyan volt halála is. Bu-
dapestben, hová orvosi kezeles végett ment fel csak rövi-
debb időre, érte a halál. Reggel még felkelt, s nem is
panaszkodott, sőt önmagát nyugtatta meg, midőn azt a
kijelentést tette családjá előtt, hogy: „Elelek én ezzel a
bajjal még 20 évig is.“ Es pár pillanat múlva egy kö-
högési roham vette elő, melynek hatása alatt kilehelte
nemes lelkét, s szerető neje már csak kihűlt tetemére
borulhatott és zokoghatott.

Ezzel végződött a nagy tragédia még mielőtt a
hasonló betegséggel járó nagy fájdalmak beköszöntöttek
volna és gyötörtek volna e nemes férfi testét. A meg-
váltás kinszenvedő golgotája előtt esett el tehát az Isten
kegyelméből és végtelen jóságából a küzdelem terhe alatt,
fájdalom és szenvedés nélkül.

Kihűlt tetemét folyó hó 3-án hozta a család és
kiszérelte Budapestről városunkon keresztül Osgyanba. A
deli órákban érkezett a halottas vonat ide, melyet a
vasutnál óriási közönség várt. A halottas vasuti kocsit
fekete drappériával volt belülről behuzva, s a gazdagon
aranyozott stilszerű koporsót gyönyörű élő virágokból
frissen font és nehéz selyem szalaggal ellátott igen érté-
kes koszoruhalmaz borította.

viszonyokkal arányban nem álló mivoltát. Ez is egy régi tradíció, de a mai viszonyok között valóságos elemi csapás. Ma nem a jég veri el az esztendő reményességét, hanem olykor egy báli vagy estélyi ruha. Különösen áll ez a hölgyekre nézve, kik az élet realitásával nem tudnak, részben nem is akarnak számot vetni s a férfinak nincs elegendő biztonsága és kíméletlensége a figyelmeztetést még csak egy czélzással megkísérteni sem. Pedig a szép nő szép, a csunya csunya marad akár karton ruhát, akár selymet vesz magára és nincs az a szöveget a nagy szultán birodalmán, mely a fiataliságot is visszavarázsolja viselője arcvonásaira. Hányszor nem mer a férj vagy az apa lányával vagy feleségével az utcán együtt végig menni! — mert bizony a férfi a nő szép ruhája, kinézése mellett kopottas, szegényes benyomást kelt, — mely aztán kiváltja a szemlélő megjegyzéseit.

Ott van egy másik körülmény: a bálók, nyilvános mulatságok látogatása. A lányos családok nagy része, de a többiek is, előre tisztában vannak, hogy mit jelent az — a zseb szempontjából. A ruha, a cigány, a soupé, a pezsgő (igen, a pezsgő!) — meg a járulékok! S ezért e mulatságok mindig tele vannak csillogó ruhájú, nevető szemű hölgyekkel s jó kedvű, tizeseket hajgáló, pezsgőző urakkal. A régi idők kartonbáljai, egyszerű, de belsőséges mulatságai már csak a nagymamák fehér fűrtös fejeiben élnek.

Egy kétségtelenül ostoba szokás, az új évi gratulációk már kezdenek kimenni a divatból. Boldogabb lett-e vajjon az, aki kétszáz ilyen kártyát kapott az új évben és háromszázat szétküldött? vagy az a másik és a harmadik?

Itt vannak a névnapok. Vajjon szerencsésebb lesz-e az a háziasszony, házikisasszony vagy házigazda, kinek neve a kalendárium bizonyos napjára van feljegyezve, a jó kívánások tömeges megnyilatkozása folytán? Nehezen hiszem. Ellenben a terhe alatt nyoszorgó asztal, a kiürült sörös, snapszos és boros palaczkok légiója, a tartalom nélkül maradt szivaros dobozok azt mutatják, hogy a vendégek fennhangon az ünnepeltnek, magokban pedig saját maguknak kívántak *minden jót*, mi szem és száznak kellemes. Ezt a mai világba szintén nem igen beilleszkedő szokást nem képes senki elhagyni, de még mérsékelni sem. Vannak, a kik a „pogácsa és sör“ álláspontjára helyezkedtek, de egy-két év alatt kénytelenek visszatérni ismét az eredetire, mert más helyeken csakugy rogyik az asztal a legdrágább és inyeknek legesiklandósabb pazar étel-ekkel, italokkal. A „pogácsa és sör“ álláspontja pedig pirulva dugja el fejét az éles kritikák elől. Lehet-e aztán csodálni, hogy a családfenntartó, a kinek családjában 4—5 külön névnapos tag ül a mindennapi asztal körül — elkésereve vakarja a füle tővét, mikor a legközelebbi dátum előmosolyog a naptárból?

Uj, a mainál okosabban gondolkodó generációnak kell fejlődnie, hogy e sok ok nélküli kiadást oldalba rugva, reális életet folytathasson a magyar. Elmúltak az idők, mikor a haza közeposztálya a „saját zsirjába fuladt“ és nem is jönnek vissza többé. El kell tehát azoknak az igényeknek is mulni, — amelyek azokról az időkről maradtak meg terhes örökség képen. Össze kell magát huzni a középosztálynak, mert ez az élet így nem mehet tovább.

Mély megilletődéssel fogadta a nagy közönség a szomorú gyászvonatot, melyről a koporsót levéve gyászkoecira emelték, mely elé az elhunyt hattyu fehér négy nemes paripája volt fogva. A gyászoló család tagjai pedig és a közönség egyrésze uri fogatokra ülve kísérték az elhunytat városunkon keresztül lassu szomorú lépésben annak az ősi várkastélynak udvarára, hol még pár héttel előbb is a legnagyobb megelégedés és boldogság honolt.

A ravatal a kastély belső udvarán volt felállítva nagy pompával és a kastély belső falait is gyászdrappéria borította. A kastély ormáról pedig földig érő hosszú értékes gyászlobogó csüngött alá, hirdelve, hogy a kastély örökös ura elköltözött.

Sok százra ment fel a közönség száma, mely a végtisztességhez megjelent, mert a közeli falvak népe mind oda sereglett, hogy jó uroknak bucsut mondhassanak.

A temetési szertartást Széman Endre rimaszombati prépost végezte fényes segédlettel és az osztrák énekkar szépen betanult gyásznépeket énekelt.

A temetésen jelen volt vármegyénk notabilitása. Fáy Gyula főispán és Bornemisza László alispán is stb. A gyásznépek elhangzása után a koporsót ősi szokás szerint a vármegye urai vitték egy darabon, majd pedig a gazdasági személyzet vette azt át és vitte a családi sírboltba.

Megható és leirhatlan volt a gyászba borult szerető hitves fájdalma, és mindenkinek könyek pergett arczáról a korán letört életerős férfi ravatala felett.

Keservesen sirt, zokogott a kápolna kis harangja, melynek bús hangja töltötte be a kies Szuha völgyet. Ünnepi fekete gyász ruhában követte a hűséges nép jó urát utolsó útján, mely után örökre bezárult a sírbolt érez ajtaja.

Legyen álma csendes és zavartalan!

—y.

A mai generáció beleszületik az adóssá-gokba, egész életén át pénz és hitelműveletekkel küzd s ha lehunyja szemét és az „aufschreiben“-re szerzett koporsójába bujtatják, hogy hátra ismerősei-nek, jó barátjainak és hozzátartozóinak egy csomó rendezetlen váltót és boldogtalan emlékezetet!

Ratkóvölgyi vasut.

Ratkó vidékéről kaptuk a következő figyelemre és megfontolásra valóban méltó közérdekű cikket:

Szegény embernek a szerencséje is szegény. Ezen mindennapi közmondás nagy igazságát érzem akkor, midőn a ratkóvölgyi vasut érdekében újból fölemelem szavam.

Tavaly nyáron értekezletet tartottunk Rimaszombathatban az újonnan tervezett vasutak ügyében meglehetősen nagy érdeklődés mellett. De az rendesen úgy van, a ki sokat markol, keveset fog. Egy és ugyanazon értekezletre egyszerre három vasut ügyét karoltuk föl, és sajnos, ekkoráig még odáig sem jutott a dolog, hogy legalább csak egynek is az első tráczeját megéltük volna.

Ugy tudom: a három vonatból, kettő másutt fut, hátra van egy: a ratkói vonal.

Erről a szerencsétlen témáról akarok most írni kedves jó olvasó. Sokan kinevetnek tudom, de hiába, az eszmét fölszinen tartom.

Szegény a vidéketek, buzátok nincsen, ipari vállalatok hiányoznak, minek oda vasut stb. stb. megjegyzéseket kell lépten-nyomon zsebre dugni az embernek.

De éppen ez a baj, hogy elődeink is ekkép gondolkoztak vagy talán éppen nem is gondolkoztak? Máról holnapra gondolkoztak, a jelen perczeknek éltek, nem számoltak a körülményekkel, az ipart lenézték, mert az parventü volt, annak fejlődésére u. m. utak és vasutak létesítésére egyáltalán nem gondoltak, szóval úgy éltek: mint Marci Hevesen!

Már 20 évvel ezelőtt létesülhetett volna a vidéken egy első rendű vasut, ha az illetékes körök az eszmét kellőleg fölkarolják. A Ratkó völgyéből négy sodronypálya circa 8000 waggon évi szállítást eszközöl a Rima völgyére és a hisnyóvízi gyárba, ez időszert is a vashegy-rákosi bányatelepek Tornaljáról, Jolsváról és Rőczéről kőszent, bányafát, géprészeket és élelmi cikkeket 1600 waggont tengelyfuvar alakjában szállítanak, körülbelül ugyanannyit, tehát 1600 waggont tenne a jelenlegi teherforgalom a Ratkó vidéki összes községekben. — A létesítendő új vonal tehát 3200 waggon kezdetleges forgalom lebonyolítására épülne, s tekintetbe véve ama fontos körülményt, hogy a vasut teremt is magának új forgalmat, ezen új vonalrész kiépítése biztos alakra fektethető.

Legújabbban sokkal szegényebb vidékeken létesülnek viczinális vasutak, de ezeknek lelkes pártfogók vannak, nekünk nincsen senki, csak a szegénység és a koldus tarisznya. Ujabbban Vadnárol Bán-Horváthon át Eger felé épül egy viczinális vasut, egyáltalán ott nagyobb ipari vállalatot nem ösmerek, kizárólag mezőgazdaság van — s nem is maga a Kánaán — szolid, dombos vidék, olyan mint sok más, hanem bizonyára lelkes szószólója volt.

Fogadja a gömörmegeyi gazdasági egyesület választmánya Ratkó és vidéke egész közönségének hálás köszönetét és igaz elismerését azon részünkről ki nem érdemelt figyelemért, hogy a kereskedelmi miniszter uró méltóságának a Ratkó-rimaszombati vasutvonal kiépítését javaslatba hozni szives volt.

Tudom és megvagyok róla győződve, hogy daczára ezen nemes jóindulatoknak távolról sem sejtették, hogy e vidék nemzetgazdaságilag mennyire szenved. Mezőgazdasága szegényes, ipara egy kis házi ipartól eltekintve, teljesen fejletlen, kereskedelme apróbb szatócs üzletekből áll, vásárral nem annyira a vétel és eladáson, mint inkább a csereberén alapulnak. Vásárijainkra idegen marhakereskedők vagy lókupeczek éppen a vasut nagy távolsága miatt soha nem jelentkeznek, fajmarhákról lórol vagy szarvasmarháról nálunk szó sem lehet. Borju kereskedés az nálunk egészen ösmertelen, a mi hitvány borju eladásra kerül, azt a vidékbéli mészárosok 3—4 hetes korában 8—10 forintért (ez a normális ár) monopolum-képen megveszik. Tejszövetkezetek, baromfiélesztés ösmertelenek. A felvidék mezőgazdasága a juhtenyésztésben culminál, s jól tudjuk azt, hogy a sajtkészítés Ovidius idejében éppen olyan fejlett ipar volt, mint ma. De a vidék kulturális fejlődése is öreg emberek állítása szerint 30 év óta tetemesen hanyatlott, a tömeges kivándorlás Amerika felé azt eredményezte, hogy a mivélésre szánt gazdasági talaj 30%-a a munkás és cselédhiány miatt parlagon hever.

Ezek előre bocsajtása után kérem a jogos közérdek szempontjából, s ezt a törvény is védelmében részé-síti — kérem a gazdasági egyesület választmányát, hogy a Ratkó-rimaszombati vasutvonal kiépítése érdekében nekünk a jövőre is segítségünkre legyen, s a mennyire hatásköre engedi, vidékünk gazdasági fejlődésének előmozdítása érdekében minden lehető megtenni sziveskedjék.

Vidékünkön egy kulturális haladás, ipari fejlődés, elhagyott kereskedelmünk növelése, mezőgazdaság, állattenyésztés fokozása, mint az emberiség általános vagyonosodásának alapfeltételei vasut hiányában teljesen ki-vannak zárva. E nélkül minden törekvés meghiusul, minden vállalkozói befektetés meddő marad, iparba fogni, arra pénzt költeni s a termékeket 30—40 km. távolságra, rozsz utakon tengelyen szállítani pusztá frázis, tres fectió!

A nemzeti kormány tervbe veszi a Duna-Tisza csatorna kiépítését, a Balaton vidékén egy parallel vasut tervez Fiume felé. Minden minister a maga resort-jában óriási befektetéseket helyez kilátásba éppen azon czélból, hogy a bekövetkezendő önálló vánterület minket készületlen ne találjon. Nálunk mi sincs készülöben.

Mintha valami átok vagy valami rejtélyes erő lát-hatlan megnyilatkozása fekdűne ezen a vidéken, s mintha Athrópis ollójával elvágta volna örökre e vidék remény-ségének minden fonálát?

Rimaszombati városának, mint a megye székhelyé-nek, kell e tekintetben odahatni, hogy ezen új vonal egészen Jolsváig kiépíttessék.

Elősmereim, hosszú vonal, talán kissé költséges is, mert hossza 59.5 km., de az a nagy gazdasági előny,

mely ebből az egész megyére hármlik, megérdemli, hogy vele kissé bővebben foglalkozzam.

Ha vármegyénk vasuti hálózatát kissé figyelemmel kísérjük, arra a szomorú tapasztalatra jutunk, hogy öz-szes vasuti vonalaink kivezetnek a központból, utazhatunk bármely vidékről a székesfővárost — kivéve Tiszolcz felől — sehol érinteni nem tudjuk. Dobsina, Rozsnyó-völgye, Csetnek-völgye, Murány-völgye, Garam vidék, továbbá Ratkó, Tornalja és Balog-völgyeiből utazhatunk pl. Budapestre, Pancsovára, Erdélybe, Máramarosba, Pozsonyba, a Balaton vidékére, Fiuméba, Rimaszombati megyei székhelyt soha érinteni nem fogjuk.

De még más speciális érdekek is azt parancsolják, hogy ezen vasutvonal Rimaszombatból induljon ki a Balog-völgyén, Ratkó-völgyén át a vashegy-rákosi bányatelepek érintésével egészen Jolsváig építtessék ki.

A murányvölgyi teherforgalom, a hisnyói vasgyár 2000 waggonra menő vasöntvényei, Nagyrőce, Jolsva városok összes forgalma, a mely Budapest felé gravital is irányitva lesz vagy a mely Pest felől ugyanoda be-jön, az egész ezen az új vonalon bonyolítottatnék le és érint-lené Rimaszombati városát. Egy kilogramm sem szállit-atnáék Pelsőcz, Bánrve Feleden át Budapestre, mert a szállitás rövidebb uton történne, tehát olcsóbb lenne. Köztudomásu dolog, hogy Jolsvától Pelsőczig a viczinális holt terezenumon vezet, tehát egy olyan pályatestet fön-tartani, a mely nem reuntabilis és olyat föl nem építeni, a mely jövedelemmel jár, nagy hiba lenne.

Az özörényi vonalszakaszt tessék beszüntetni, a pályát fölszedetni s az új vasut építésénél fölhasználni, ezt az észszerűség is így követeli.

Még tovább megyek: a hatalmas Rimamurány centralisálási akar, a líkéri kohók pár év alatt lekerülnek Özdra, ez nyilt titok. A sajóvölgyi bányák évi érczter-melése pedig nem elegendő az Özdon létesítendő kohók vaskó szükségletének a fedezésére, okvetlen kell bizonyos érczquantumot a sokkal gazdagabb vastellérekkel bíró vashegyi és rákosi bányákból beszerezni. Nagyon termé-szetes, hogy ha a vasut helyben van, a vasércz azon fog Özdra szállitanni és nem sodronypályán Líkérbe, onnév vasuton Özdra. A líkéri sodronypályát, a mely magát régen kifizette, beszüntetik, a vasérczet, pedig a vashegy-ről egy berakási költséggel s kisebb szállitási kiadással egyenesen Özdra fogják irányítani.

Hogy milyen óriási teherforgalmat jelent ez, csak annyit jegyezek meg, hogy a líkéri kohók naponta 500 q. öntött vasat termelnek, ehhez 40% os vasérczet tété-lezve föl, érczszükséglete naponta 1250 q. illetve 12.5 waggon napi teherforgalom, hogy mennyit tesz ez 365 nap alatt, ezt a tisztelt olvasóra bízom kiszámítani.

Rimaszombathatban van a vármegye székhelye s mint ilyen magába foglalja az összes központi hivatalokat. Ott van a kir. törvényszék, az alispáni hivatal, központi árvaszék, kir. pénzügyigazgatóság, megyei közkórház és lelenczház, kir. államépítészeti hivatal, kir. erdőhivatal, conservgyár, stb. Ha ezen új vasuti vonal kiépíttetnék, egy a murány-völgye, Rőcze, Jolsva városok. Ratkó és Balog-völgyének összes személyi forgalma a központ felé egyenes összeköttetést nyerne, népesebbek lennének a megye gyűlései, vásárijai; emelkedne regale jövedeleme, továbbá minden szakértekezletek látogatottabbak lenné-nek. A megye közepén létesülne egy fővonal s a megyé-nek egy nagy része szoros szervei összeköttetésbe lépne a székhelylyel. Ennek természetes következménye az lenne, hogy a székhely rohamosan emelkedne, ipara, kereske-delme nagyobb lendületet nyerne, s az akkoráig elha-gyott vidékek kulturális tekintetben óriási haladást értenek el. Egy nagy vidék nemzetgazdaságilag haladna. Rimaszombati városa pedig egyuttal egy hazafias missiót is hivatva lenne teljesíteni a távolabb fekvő vidékek la-kosaival; a népünk csiszolódnék, mert módjában lenne 60—80 krért bemenni a központba, holott most 4—5 frtjába kerül egy rimaszombati utja.

Elhiszem, hogy ezen vasut kiépítése sok nehézség-be ütközik úgy hosszánál mint terepnehézségeinél fogva, de tekintetbe véve a sokoldalú hasznát magára a me-gyére, annak székvárosára — én előnyben részesíteném még a Dobsina—Poprádi vonal fölött is, — mert az inkább az idegen forgalom emelése és magának Dobsina városnak privat érdekeit szolgálná, emez pedig egyedüli vonala lenne a megyének, mely azt derékon átszeli és ehhez sok nemzetgazdasági kérdés fűződik.

Nagyon kérjük mi Ratkó vidékiek Rimaszombati város igen tisztelt képviselőtestületét s annak agilis pol-gármesterét, hogy az ügyet fölkarolva indítsanak alapos mozgalmat s a kezdő actiót ök tegyék meg; ott vannak tekintélyes, befolyásos urak, kik e tekintetben nagyobb routinnel bírnak, — tevékeny képviselőjük van, ezt könnyebben tehetik mint mink, kik mindentől elvagyunk zárva. De Rimaszombati városának saját jól fölfogott érdeke is azt parancsolja, hogy ök kezdeményeznek és ne mink, kiknek e tekintetben semmi tapasztalatunk nincsen. Min-denkinek kötelessége, hogy a maga érdekében saját maga mozogjon s ne várják azt, hogy 1—2 személy vagy egy szerény vidék (kinek pártfogója nincsen) álljon az ilyen nagy horderejű kérdés megoldásához.

Tanácsos lenne az iparkamarát, Borbély urat, mint a Rimamurány elnökigazgatóját, s talán még magát a kereskedelmi minister urat is testületileg megkeresni, most még nem késő.

Mink önknek mindenben segédkezünk, a terv megvalósításában támogatni készek vagyunk annyival is inkább, mert ezen vasut actualissá vált s úgy ártmet a köztudatba, annyira magukévá tették szegény felvidéki községeink, hogy néhány jobb módú község még a törzs-részvényekhez is hozzájárulni hajlandó. Mindenki érzi, hogy erre nagy szükség van.

A vasut ügyével kapcsolatban megemlítem: hogy Tiszolcz és Tornalja, Jolsva és Rimaszombati között, ezen óriási keresztvonalban, sem egy szolgabírói hivatal, de még egy távirda sem létezik s ezen tarthatatlan álla-pot a 20-ik században, egy cultur államban, Gömörme-gyében és a kövi-i választó kerületben van!

Mink Ratkóvölgyiek ösmernénk egy embert, a ki számtalanszor használt már a közügynek, egyháznak és magánfélnek, több vasut dicséri buzgólkodását, sajnos, egy a bibi: hogy Komáromban járt. Botlott — nagyot botlott, de elvégre nagy emberek is szoktak botlani s az eszméket az ujjab korban drágán fizetik, — hát vég-elkeseredésünkben oda megyünk, a hol a tettek mezeje van s nem az ígéretek földje vagyon.

Sólyom.

Meghívó.

A rimaszombati egy. prot. főgimnázium tanuló ifjusága 1907. márczius 15-én hazaias ünnepélyt rendez, melynek sorrendje a következő:

- I. Délután 2 és 1/2 órákor körmenet.
- II. " 3 órákor a főgimnázium tornatermében:
 1. Hymnusz, éneklé a közönség
 2. Elnöki megnyitó, tartja dr. Veres Samu a Tompa-kör elnöke.
 3. Nemzeti dal, Petőfitől. Szavalat.
 4. Ünnepi beszéd, tartja Kovács Lajos VIII. o. t.
 5. Lengyel hymnusz, előadja az ifj. énekkar.
 6. Szavalat.
 7. Hunyadi induló, előadja az ifj. zenekar.
 8. A magyar dal, melodráma, írta Herodek S., zenéje Kernertől. Szavalja Baskay Gyula VIII. o. tanuló, zongorán kíséri Eisele Gusztáv VIII. o. tanuló.
 9. Pályadíjak kiosztása
 10. Magyar dalok, előadja az ifj. énekkar.
 11. Kossuth dal: Tavasz elmúlt . . . , előadja az ifj. zenekar.

Ez ünnepélyre — azon megjegyzéssel, hogy belépti díj nincs, azonban önkéntes adományok az ifjusági zászlóalpra köszönettel fogadtatnak — a m. t. szülőket és gyámokat s az ifjuság minden barátját tisztelettel meghívom.

Rimaszombat, 1907. márczius 9-én.

Dr. Veres Samu, a Tompa-kör elnöke.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek. Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Márczius 15. városunkban. A szabadság hajnalán emléknappal ez évben is szokott fénytel és keretben fogjuk ünnepelni. A délelőtti órákban ünnepel a polgári leányiskola a polgári kör helyiségében, az elemi fiú- és leányiskola pedig saját helyiségeiben. D. u. az egyesült prot. főgimnázium a tornacsarnokban. Az ünnepség jelentőségét méltatja dr. Veres Samu tanár. — Este a helybeli kaszinóban társas ünnepi vacsora, melyen az ünnepi szónoklatot mondja Loysch Ödön főgimnáziumi igazgató, a Polgári körben hasonló társas vacsora, ünnepi szónok dr. Cziner Miksa ügyvéd. — A társalgási egyletek iveit már körözötték, s azt számosan írták alá ez ideig is.

A király adománya. A király 200 kor. segélyt adományozott a vármegyénkbeli abafalusi róm. kath. leányegyházközségnek új temploma fölépítésére.

Központi választmányi ülés. A vármegye központi választmányja Bornemisza László alispán elnöklété alatt f. hó 6-án látogatott ülést tartott, melyen az országgyűlési képviselő választóknak 1908. évre érvényes névjegyzékének összeállítása céljából szükséges összeírásai illetve kiigazításai munkálatokra kiküldött küldöttségek megválasztása volt a fő tárgya. A beérkezendő munkálatokat a központi választmány folyó évi április hó 15-én tartandó ülésében fogja felülvizsgálat alá venni.

Kinevezések. A vallás és közoktatásügyi magy. kir. miniszter kinevezte Makfalvi Ferenc nagyrőcei áll. felsőkereskedelmi iskolai tanárt a VIII-ik fizetési osztályba, Bakos Kálmán dobsinai polg. iskolai tanitót, Hanvai János Ede és Halasy Jenő dobsinai áll. polgári iskolai igazgató tanítókat a IX-ik fizetési osztályba nevezte ki.

Esküvő. Falvi Jenő rozsnói könyvkereskedő kedves leányával Erzsikével, özv. Kármán Samuné unokájával ma — 10-én — tartja esküvőjét Rozsnón Gonda Miksa tisztaugi kereskedő.

Eljegyzés. Stolcz Márton helybeli birtokos kedves és bajos leányát Ilonkát eljegyezte Spéczián Dezső, a rimamurányi-salgótarjani vasmű r.-t. rimabrézói erdőhivatalának számvevője. Az eljegyzés — mely széles körben általános örömet keltett — tegnap, a menyasszonyi háznál ment végbe szük családi körben. Jelen volt azon a völgyény atyja is Spéczián Gusztáv, gr. Andrássy Géza betleri uradalmanak igazgatója.

Esküvő. Percz Béla helybeli fodrász f. hó 11-én tartja esküvőjét Szabó Terikével, özv. Szabó Lászlóné kedves leányával.

Gyermekvédő liga. Az országos gyermekvédő liga megszerzése folytán ez irányban a mozgalom vármegyénk területén is megindult. Mint értesülünk, a minden nemes ügyért rajongó és buzgó főispánunk Fáy Gyula a megalakítás céljából f. hó 17-ére, a vármegye-házára egy értekezletet fog összehívni. Biztos a reményünk, hogy törekvésük siker fogja koronázni.

Halálozás. Gömörmegeye legelőkelőbb családjai egyikének ismét gyásza van. Ugyanis f. hó 3-án Oldalfalán, néhai Fáy Fáy Barnabásnak, szabadságharcunk egyik vitéz hősének, a mintagazdának s a legnemesebb emberbarátnak hozzá méltó özvegye, Fáy Fáy Albina szállott sirba élete 69 ik évében. Az elhunyt egyike volt azon ritka s ma már kihalóban levő uri nőknek, kiket a boldogság és gazdagság fénye az egyszerűségből kivetkőztetni nem bírt, s a kinek szívjóságánál önfeláldozása volt kora ifjuságától fogva nagyobb. Övéinek boldogsága, gyermekeinek anyagi jóléte, szellemi előhaladása és megelégedése volt egyetlen célja. De szívének jóságát, áldozatkészségének melegét nemcsak övéi érezték mindenkor, de mindazok, kiket jósorsuk e nemes lélek büvkörébe vont. Egész élete olyan volt, mint a csendes májusi eső, mely ártani nem, csak áldást osztani képes. A mások szenvedései előtt mindig háttérbe szorultak saját személyes érdekei s még akkor is, midőn családi csapások érték, midőn nagyreményű gyermekei egyikét-másikat, sőt általánosan tisztelt férjét is elragadta a kérélmelhetetlen végtet, könyekkel szemében, de mosolyal ajakán sietett letörölni a szenvedők könyeit, nem nézve paloták birtokosait, vagy kunyhók lakóit sujtott-e a balsors. A szenvedők vigasztalása, a szegények segélyezése, főképen

pedig övéinek boldogsága fekdött szívén életének minden perczében. Mig mások hason körülmények között az élvezetek és szórakoztatások viharos taván eveznek, addig ő szívének melegét, lelkének gondolatait s dús jövedelmét azok mellett, kik szívéhez közel állottak, a szegények és nyomorultak felségítésére fordította. Ez volt életének célja s ez volt boldogsága is. Bizony-bizony ott az oldalfali urasági lak kertjében hamvadó szív felett sokáig, de nagyon sokáig fog lángolni a női erények oltártitke, hogy annak melegén vigaszt találjon a szenvedő, reményt a kétségbeesett s követendő példát mindazok, kiket a világi élet a valódi nagyok hivatásszerű életutjáról eltántorítanak. E nemes, ez őnzelen, az egyszerűség és önmegtartózkodás letűnt angyalához méltó volt a végtiszűessége is. Ott láttuk nemcsak a család előkelő tagjait, de egész Gömörmegeye kiváló vezérférfiait és családjait, mert hiszen mindenki sietett leróni a tiszteletnek és szeretetnek adóját annak emléke iránt, kinek egész élete áldás volt nemcsak azokra, kik szívéhez közel állottak, de mindenkire, kit vele jobb sorsa összehozott. Temetése e hó 5-ikén volt, a szebbnél szebb koszoruk özöne borította ravatalát, de ezeknél is hangosabban beszéltek a könyvek, melyeket a vérségi kötelék mellett a tisztelet és hála sajtolt ki a jelenlevők szeméből. Azon az oltáron, melyet sirhantja alkot, lobogjanak sokáig vezérfényűl a hű feleségnek, az áldott szívű urinőt oly annyira jellemző erények lángjai, hogy ezek fényénél ismerjék fel az anyák hivatásukat, a hatalmasok kötelességeiket s a gazdagok az áldozatkészség áldáshozó hatásait! — A család a következő gyászjelentést adta ki: „Fáy Fáy István nejevel primóci Szentmiklóssy Klementina és gyermekeik: Elemér, István, Barnabással, fáy Fáy Antal nejevel iglói Szontagh Rózsa és gyermekeik Adrienne és Rózsikával, ugy a maguk, mint a nagyszámú rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejthetetlen legjobb anya, nagyanya, anyós és rokon özv. fáy Fáy Barnabásné szül. fáy Fáy Albina életének 69 ik évében rövid szenvedés és a halotti szentségek felvétele után Oldalfalán f. hó 3-ikán este 7 és fél órákor történt gyászszertartásai szerint Oldalfalán örök nyugalomra tetetni. A megboldogult lelki üdvéért az engesztelő szent miseáldozat f. hó 6-ikán d. e. 10 órákor fog a méhi-róm. kath. szentegyházban az Egék Urának bemutatni. Áldás és béke lebegjen felejthetetlen drága porai felett.”

Városi közgyűlés. Rimaszombat város képviselőtestülete folyó hó 8-án dr. Kovács László polgármester elnöklésével közgyűlést tartott, melyen a tisztviselő kön kívül jelen voltak: dr. Baksay Dezső, Bodor István, Bocskó Dániel, Czinke István, Csapó János, Ethey Frigyes, Grosinger Miksa, Jacsó Pál, dr. Kármán Aladár, Lengyel Pál, Molnár József, Loysch Ödön, Rónay Gyula, Samarjay János, Süteő István, Soós Ferencz, Soós Gyula, Széman Endre, Szabó József k., Szabó József m., Szomolnokyal Antal, Tomay Alajos, Tóth Béla, Varga István, dr. Zehery István. — Az első tárgy volt a magyar földhitelintézet értesítése az új kölcsön ügyében. A mult év október havában ugyanis azt határozták, hogy a régi 340000 koronás kölcsönnek — melyből már csak 107574 korona 94 fillér áll fenn — a törlesztési határidejét a város 67 félévre hosszabbítsa meg. Miután azonban még 151419 koronát tesz ki az összeg, melylyel a méntelep hátralékos 41805 korona, a leányiskola 78611 korona, a Három Rózsa 20000 korona, a szabadkai malom 5000 korona, az utcai csatornázás 6000 koronás költségeit fedezni kell, egy újabb 85800 koronás kölcsön felvétele szükséges. Az eddig fizetett törlesztési összeg azonban nagyobb nem lesz, csupán hosszabb tartamu, mint az régebben megállapított. A közgyűlés elvbén hozzájárult a kölcsön felvételéhez. — Molnár József vasúti érdekeltségű elnök kérvényére elhatározták, hogy a fazekasszaluzsányi vasút nyom jelzési költségére 7000 koronát szavaznak meg előlegként. Az összeg a 400000 koronás kölcsönből fedeztetik s a vasútépítésre adandó 150000 koronás hozzájárulásból vissza fog fizettni a városnak. — Ivánka Imre az általa építendő Rimaszécsről kiinduló Iványi, Radnót, Ujfalva, Alsó- és Felsőbátka, Tamási, Alsó- és Felsőbalog, Meleghegy, Derencsény, Eszterény, Hruszó, Szilistye, Újvásár, Ratkólehota és Szász községek érintésével Ratkón át Jolsvaig esetleg ezen vasutvonal Tamási állomásától kiágazólag Rimaszombatig tervezett vasutvonal létesítéséhez 400000 korona hozzájárulást kér a várostól. A közgyűlés a tanács javaslata alapján a kérelmet teljesíthetőnek nem tartja a mennyiben azonban ezen vasutvonal Rimaszombattól mint központból indulna ki, akkor az építéshez 150000 koronával hozzájárul. — Az ezen ügyben márczius 11-én városunkban tartandó érdekeltségi gyűlésen a várost dr. Kovács László polgármester és Molnár József fogják képviselni. — Az általános ipartestületi kebelében létesítendő ipari hitelszövetkezet 100 koronás részvényeiből a város két darabot jegyez. — A rimatamásfalvi Petőfiegylet kérvényére azt határozta a közgyűlés, hogy 401 korona 60 fillér bérhátralékot törli s a zsellértelek 100 koronáért való megváltásához — tekintettel az intézmény hazafias és kulturális céljaira — hozzájárul. — Az erdei rétek bérbeadására vonatkozólag Konecsko, Pergyik és Breznyan kertülökkel kötött szerződés jóváhagyatott. Barna Imre tb. rendőrkapitányunk betegsége miatt négy havi szabadságidő engedélyeztetett s végül a Kovács András illetőségének kimondását megtagadta a közgyűlés, mely ezzel véget is ért.

Ferenczy szobrász emléke Rimaszombatban. Ferenczy István diszes emlékszóbra — mint budapesti tudósítónk jelenti — az idén megvalósul. Kerek tiz esztendeje, hogy lapunkban 1897-ben Markó Miklós hírlapíró földünk czikkezett az iránt, hogy teljesen feledésbe mentek Ferenczy István készen levő szobrai, kezdetleges szerszámjai, vázlatai és az első uttörő magyar szobrász más erekléi. Végre az ereklék az állam által évek után átvették, 1903. év tavaszán özv. Jánosdeák Andrásné urnő nagylelkű ajándékozása után, ki csak azt kötötte ki, hogy ezért az állam köteles méltó emléket állítani Ferenczynek. A négy év óta húzódó emlék végre már meg van mintázva Vassary János szobrász által, s már e napokban hozzáfog a szobornak carrarai márványba faragásához. A szobor Ferenczyt magyar ruhában ábrázolja, melyet 1824-ben Rómában viselt; nyakán van a VII. Pius pápától kapott aranyláncz és emlékérem,

melyet egészen haláláig talizmánként viselt a művész. A szobor a rimaszombati évszázados református templom külső falában lesz elhelyezve, szemben a város legszebb főtérével. Földi maradványait ez idén, július 20-ika táján fogják exhumálni a régi temetőben. A nem mindennapi exhumálásához maga Ströbl tanár, a szobrászati mesteriskola kitűnő vezetője is le fog jönni Rimaszombatba, kinek, mint Ferenczy emlékezetére nagy tisztelőjének az az óhaja, hogy Ferenczyt diszesen temessék el és megfelelő ünnepek keretében már augusztus végén leplezzék le városunk büszkeségének remek emlékét. Ströbl tanár azon óhaját fejezte ki tudósítónk előtt, hogy Rimaszombat város érdemes polgármestere lépne május hóban levéllileg érintkezésbe Kammerer Ernővel, a szépművészeti múzeum igazgatójával az ünnepek exhumálás és a szoborleplezés ügyében. Itt említjük meg, hogy Ferenczy összegyűjtött művei a Szépművészeti Múzeum külön szobájában már őszszel láthatók lesznek.

Halálozás. Dr. Trajtler István fővárosi orvos, ki városunkban is működött s most legutóbb a Batizfalvy-féle gyógyintézetet vezette kiváló szaktudással, f. hó 5-én 48 éves korában rövid betegség után meghalt. A jelesen képzet orvos: özv. Borsody Károlyné és Trajtler János tiszolczi gyógyszerész testvére szép pozíciót vívott ki magának a fővárosi orvosi körökben s halála városunkban széles körben kelt őszinte részvétet.

Közgyűlés. A rimaszombati kerületi betegsegélyző pénztár folyó hó 3-án tartotta évi rendes közgyűlését Rábely Miklós elnöklété alatt a városháza tanácsstermében. A közgyűlésen a tagok szép számmal jelentek meg, s az iparhatóságot dr. Kovács László polgármester képviselte. Az elnök üdvözlő szavai után az igazgatósági jelentést, mely nyomtatásban minden tagnak megküldetett, tudomásul vették, ugyszintén az intézmény tizennegyedik évi működésére vonatkozó zárszámadást, vagyommérleget, taglétszám, megbetegedési és elhalálozási kimutatást is, melyet Szűcs László ellenőr-jegyző nagy gonddal és alapossgal állított össze. A felügyelő-bizottság vizsgálatai alkalmával mindent teljesen rendben talált, s a közgyűlés a felmentvényt az igazgatóságnak, a tisztikarnak és a felügyelő-bizottságnak megadta. A forgalom kimutatásból megtudjuk, hogy a bevétel 43484 kor. 07 fillér volt, s a kiadás 4464 kor. 44 fillér maradvány mint egyenleg hozzáadásával ugyanennyi. Az évi átlagos taglétszám 4438 volt, s az összes megbetegedések száma 2068, 22 beteg halt meg. A jelentések tudomásul vétele után a választás ejtetett meg. Megválasztottak: Igazgatósági rendes tagul: Malatinszky Zoltán alkalmazott. — Igazgatósági póttagul: Ecker Mihály, Rajzinger István, Paulik Pál és Matasovics István alkalmazottak. — Felügyelő bizottságba: Erdős János, Horváth György önállóak, Rakottay József, Malina Pál, Farkas Lajos és Sonnenschein Dezső alkalmazottak. — Választott bíróságba: Wolf Mihály alkalmazott rendes, Jávorszky Vincze alkalmazott póttag.

Röntgen-készülék. A vármegyei közkórházban a mult héten készülték el az új Röntgen-készülék felállításával s az orvosok már felvételeket is eszközöltek.

Az ipartestületi nyugdíjgyűlés javára mult szombatn f. hó 2-ikén fényesen sikerült, kedélyes táncmulatságot rendeztek a polgári olvasóköri. Rég láttunk együtt annyi szép hölgyet a körben, mint ez estén. A szép, fiatal asszonyok és lányok egész gárdája vonult fel már esti 9 óra tájban s csakhamar megkezdődött a tánc, mely lankadatlan jókedvvel a reggeli órákig tartott. A mulatságon városunk értelmiségi is képviselve volt több taggal s az iparosok szép számmal jelentek meg a valóban nemes cél javára rendezett mulatságon.

Járásbíróság áthelyezése. Arról értesülünk, hogy a rimaszécsi járásban nagy mozgalom indult meg a járásbíróságnak jelenlegi székhelyéről Rimaszécsből Feledre helyezése iránt. A mozgalmat részünkről csak indokoltnak és cézirányosnak tartjuk, mert Feled a központja földrajzilag a járásnak nem pedig Rimaszécs.

Gömörkishont- és Borsodvármegye bányászati és kohászati monografiája, melyet lapunk febr. 24-iki számában bővebben ismertettünk, már megjelent és megszereshető ifj. Rábely Miklós rimaszombati könyvkereskedőnél. Felhívjuk erre vármegyénk értelmisége, városi, megyei és állami hivatalaink, egyestületeink, tanintézetek és iparvállalataink szives figyelmét.

A sorozás folyó hó 7-én vette kezdetét városunkban, s azon a miniszterium kiküldött ellenőreként dr. Orlay Antal honvédelmi miniszteri osztálytanácsos is jelen volt. Az eddigi szokástól eltérően a város hadköteleseinek állítása után a rimaszécsi járás hadköteleseit sorozták. A helybeliek közül 29 egyént talált alkalmasnak a bizottság melynek katonai tagjai: A közös hadsereg részéről: Dominics Vilmos százados törzsisztjelölt, Károlyi Károly főhadnagy és dr. Skramlik Bogumil ezredorvos. — A honvédség részéről: Molnár Dezső őrnagy, Dapsy Gyula hadnagy és dr. Takáts Zoltán ezredorvos. A városi hadkötelesek állításánál Barna Imre helyett Fábry Zoltán végezte a teendőket elismerésre méltó példás rendben.

Dinamitrobbanás Rozsnón. Rozsnóról jelentik: Pénteken reggel 9 órákor a rimamurányi vasmű telepen Molnár-Babics János társával, Sebespataki Józseffel, megfagyott dinamitot melegített egy bódében. Mig Sebespataki vizért ment, addig Molnár-Babics az ötven kilogramm dinamitot felrobbantotta. A bódé Molnár-Babicsal együtt a levegőbe repült A telepen valamennyi ablak összetört. A szerencsétlen embernek csak a két lábát találták meg. A városban azt hitték, hogy földrengés volt.

A Miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara f. évi márczius hó 12-én, kedden délután 3 órákor saját helyiségében közös ülést tart, melynek egyik tárgya lesz: Pelsőcz község kérése állatvásárjainak szaporítása iránt.

A „Napközi-Otthon” névnapmegváltási alapítványára Horváth Zoltán 10 koronát, dr. Krausz Gyula 10 koronát adtak. — A „Napközi-Otthon” folyó kiadásaira Molnár Józsefné 10 koronát, Krizsó Tamásné 2 l. tepertőt, Gémes Géza 1 koronát, Erdélyi Mihály 3/4 kg. turót, Soós Gyulay Hermin 6 koronát küldtek. Hálás köszönettel nyugtázza — Rimaszombat, 1907. márczius hó 8-án.
Dr. Marikovszkyné.

Nyugtásás. A rimaszombati ált. ipartestületi nyugdíj-egyesület alapítóje javára 1907. márczius hó 2-án rendezett táncmulatsága alkalmával a bevétel volt belépti-díjak- és felülfizetésekéből . . . 309 kor. — fill. Kiadás 142 kor. 76 fill.

Maradvány 166 kor. 24 fill.
Beküldött adományok: Idb. Institorisz Endre 5 kor., Miskolczy Lajos és Nagy Sámuel 3—3 kor., Derékas János 2-40, Záborszky Klemma, Juszenszky Samu, Eszé-nyi Gyula, özv. Hlozek Jánosné, ifj. Bikky István, Nyer-ges János, Kukla István festő és Tóth István 2—2 kor.
Felülfizettek: Gede István 10 kor., Varga Lajos 8 kor., dr Kovács László 5 kor., Perez Samu 4 kor., idb Rá-bely Miklós és ifj. László János 2 60—2 60 kor., Hlozek János, Plesinger Géza, Hauser Antal, Szabó István és Weisz Manó 2—2 korona, Tomay Alajos 180, Sulik Andor, ifj. Rábely Miklós, Majorossy Rezső, Makovics Lajos és Szabó József 1 60—1 60 kor., Kohúth Lajos és Balla Ferencz 1 40—1 40 kor., Kovács Gyula, Rábely Károly és Horváth György 1 20—1 20 kor., Tarjánai Béla, dr Kármán Aladár, Lévai Izsó és N. N. 1—1 kor., Gábris Barnabás, Kovács István, Rónay Gyula, Tarjánai Lajos, Szikorszky András, Kuchta Dániel, Králik Béla, Tomcsányi Gyula, Mózes Márton, Záborszky Gyula, Stolez Zsigmond, Kreitsz Ede, ifj. Susztek József, Teleszniczky Ede, Bányik György, Varga István, Lojko Pál, Molnár István, Gyurovics István, Kecskésy Tibor, N. N., Kóczy Lajos, Szabó Ernő, Rakottay Lajos, Ma-tejko András, Rakottay Danó, Perez Béla, Nagy János, Császár K. 20—80 fillér, Mázik Ferenczné, Bábás József, Török Pál, Csizy Kálmánné, Majoros Istvánné, Csintalan János, Ács József, Hruska Rezső, Halgas János, Her-mann Vilmos, Mahr Béla és Ungár N. 60—60 fillér, N. N. és Istók Lajos 40—40 fillér. — A szives adomá-nyokat és felülfizetéseket az egylet nevében hálás köszö-nytel nyugtázom. — Rimaszombat, 1907. márczius 5-én.
Kovács István, pénztárnok.

Szerkesztői üzenetek.

Előfizetőinknek. Több oldalról tetek panaszt, hogy la-punkat nem kapják pontosan, vagy egyáltalán nem. Tudomásul közöljük, hogy a hiba nem a kiadóhivatalban van, mert uőna néztünk és a lap még a szombat esti postára feladatik pontosan; hanem valószínűleg a postán történik hiba. Kérjük minden egyes esetben a reklamálást.
M. M. Budapest. Későn kaptuk, csak egy részét közöl-hettük, ezt is rövidítve. Szívesen látjuk mindenkor és érdeklődésért köszönet.

Hirdetmény.

816. sz. — Rimaszombat r. t. város tanácsa ár-lejtést hirdet a város részére 1907. év folyamán teljesi-tendő **durva ács munkálatokra.** Az ajánlat az ig-tató hivatalba megtekinthető „ajánlati ív” mintájára történjék. Az ajánlattevő tartozik borítékba zárt írásbeli aláírt ajánlatát **f. évi márczius hó 14-ik napjá-nak** délelőtti 11 órájáig a polgármesteri hivatalba be-nyújtani. Későn érkező, vagy az ajánlati ívtől eltérő ajánlatok nem fogadhatók el.
 Az ajánlatok közül a városi tanács tetszés szerint választ. — Rimaszombat, 1907. márczius 4.
Dr. Kovács, polgármester.

Ajánlok minden pénteken reggel érkező **friss halat** — és **kitűnő asztali bort** literjét **28 krajczárjával!**
 Kiváló tisztelettel: **Kohn Adolf** fűszer-, liszt- és csemege kereskedő **Rimaszombat, Er-zsébet-tér 16.** 4—*

Hirdetmény.

875. sz. — Rimaszombat r. t. város tanácsa az 1907. év folyamán teljesítendő **járdakészítés, bur-kolás és alagsóvezéni munkálatokra** árlejtést hirdet. Az ajánlat az igatóhivatalban megtekinthető „Ajánlati ív” mintájára történjék. Az ajánlattevő tartozik borítékba zárt írásbeli aláírt ajánlatát **folyó évi márczius hó 14-ik napjának** délelőtti 11 órájáig a polgármesteri hivatalba benyújtani. Későn érkező vagy az ajánlati ívtől eltérő ajánlatok el nem fogadhatók.
 Az ajánlatok közül a városi tanács tetszés szerint választ. — Rimaszombat, 1907. márczius 4.
Dr. Kovács, polgármester.

Eladó házhely. 1—3
 Rimaszombatban, az Andrassy-ut 3-ik számú, 258 négyszögletű tervű, 18 öl széles utcza beltelek építési célra örök áron eladó. — Felvilágosítást ad **Institorisz Endre** ügyvéd Rimaszombatban.

Bérbeadási hirdetmény.

569. sz. — A Rimaszombat város tulajdonat ké-pező **Erzsébet-tér 9. sz. házban** lévő s eddig özv. Schwarz Pálné bérletében volt **bolt és raktárhelyi-ség** — valamint hátul az udvarban egy **4 szoba, konyha és mellékhelyiségek**ből álló lakás a folyó évi május 1-től kezdve 6 évre együtt és külön-külön is bérbe adó.
 A bolt és raktárhelyiség kikiáltási bérösszege 980 kor., a lakásé 420 korona.
 Zárt írásbeli ajánlatok — a 10% bánatpénznek a városi pénztárba történt befizetését igazoló nyugta mel-let — **f. évi márczius hó 20-ikának** déli 12 órájáig a polgármesteri hivatalhoz adhatók be, hol a részletes feltételek megtekinthetők.
 Az ajánlatok felett a közgyűlés dönt, melynek joga az ajánlatok szabad elbírálásához, sőt az új árverés tar-tásához is fenntartatik. — Rimaszombat, 1907. márcz. 4.
Dr. Kovács, polgármester.

Hirdetmény.

A „Rimaszombati Kereskedelmi és Közgazdasági Bank R.-Társaság”

a nagyközönségnek és részvényeseinek szives tudomására hozza, hogy működését Rimaszombatban, az e czélből felvett ideiglenes helyiségében a **Tompa-téren, a kir. törvényszék és vármegyeháznak szomszédsá-gában** megkezdette.

- A banknak működése körébe tartozik:
1. Pénzbetétnek a mindenkori viszonyoknak meg-felelőleg a legmagasabb kamatláb melletti kamatoztatás végetti elfogadása.
 2. Idegen és saját váltóknak le- és visszleszámito-lás végetti elfogadása.
 3. Telekkönyvezett földbirtokra, házakra, betáblá-zott követelésekre egyszerű és törlesztéses kölcsön adása.
 4. Előlegezés, illetve kölcsön-adás magyar vagy osztrák kötvényekre, érték- s hitelpapírokra, sorsjegyekre, pénzüzetetek részvényeire, beraktározott árukra, nyers terményekre.
 5. Értékpapírok eladása és vásárlása.
 6. Folyó számlára hitel-nyújtás.
 7. Iparvállalatok elősegítése s pénzbeli támogatása, gazdasági gépek megszerzésének közvetítése úgy, hogy a vételár közvetlenül a banknál törleszthetessék.

Rimaszombat, 1907. márczius hó 1-én.
RIMASZOMBATI KERESKEDELMI és KÖZGAZDASÁGI BANK R.-TÁRSASÁG. 2—3

Hirdetmény.

429. sz. — **Jólava** város telekkönyve tagosítás következtében az 1869. évi 2569. és az 1893. évi 24366. I. M számú rendelethez képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX., és 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik s az 1892. évi XXIX. t.-czikkekben szabályzott eljárás, a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E czélből az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás nevezett városban **1907. évi ápri-lis hó 16-ik napján** fog eszközölni.

- Ennélfogva felhívhatók:
1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgya-láson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevéte-leiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telek-könyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből ered-hető kifogásokat jóhiszemű harmadik személy irányában többé nem érvényesíthetik;
 2. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben elő-forduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést ki-vánának tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;
 3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdon-jogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni ipar-kodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazol-ják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szó-val ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen módon nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvez-ménytől is elesnek; — és
 4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt kö-vetelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily be-jegyzésekkel terhelt ingatlan tulajdonosai, hogy a be-jegyzett jognak kitörlesztést kérelmezzék, illetve hogy tör-lési engedély nyilvánítása végett a kiküldött lőtt jelen-jenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvez-ményétől elesnek.
- Kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság Nagyrőczen 1907. évi február hó 17-én.
 1—3 **Dessewffy, kir járásbiró.**

Hirdetmény.

24. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczy kir. járásbíróóság 1906. évi Sp. II. 1417/3. számú végzése következtében **dr. Ferbstein József** ügyvéd által képviselt **az első magyar ál-talános biztosító társaság** javára **Kossuth Jó-zsef** ellen 382 kor. 94 s jár. erejéig 1907. évi január hó 3 án foganatosított végrehajtás útján felül-foglalt és 3620 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök, tehének, kocsik, szekerek és szánka nyil-vános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíróóság 1906. évi V. 443/3 számú végzése folytán 382 kor. 94 fillér tőkekövetelés, ennek 1906. évi november hó 19-ik nap-jától járó 5%-os kamatai, 1/3% váltódíj és eddig össze-sen 101 kor. 20 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Csizben a helyszínen leendő megtar-tására **1907. márczius 16-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.
 A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.
 Kelt Rimaszécs, 1907. évi február hó 26-ik napján.
Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Figyelmeztetés!
 Van szívesen a n é varrógép vásárló közönséget értesíteni, hogy „**Eredeti Singer varrógépek**” ki-áro-lag a mi üzlethelyiségünkben **Rimaszombat Kossuth-utca 4. szám** alatt **STEINER KÁROLY** megöi-zottunk által kaphatók
 A valódi **Singer** megjelöléssel ajánlott és hirdetett varrógépek **nem azonosak** a mi „**Eredeti Singer varrógépeink**”-kel, hanem csak egyik régibb r-ndszerünk utánzatai
 Tisztelettel
Singer Co. varrógép részv.-társ.
 1—10

Hirdetmény.

102. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczy kir. járásbíróóság 1906. évi Sp. I. 398. számú végzése következtében **dr. Neumann Imre** ügyvéd által képviselt **Schweitzer testvérek** javára **Alexay István és neje** ellen 191 korona 92 fillér s jár. erejéig 1906. évi augusztus hó 9 én fogana-tosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1154 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bútorok, ló, tehén, stb. nyilvános árverésen eladatnak.
 Mely árverésnek a Rimaszombati kir. járásbíróóság 1907. évi V. 82. számú végzése folytán 191 korona 92 fill. tőkekövetelés, ennek felszámítandó kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 94 kor. 57 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Nyústyán. adósok lakásán leendő eszközzésére **1907. évi márczius hó 12-ik napjának** délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzés-sel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § ai értelmében készpénz-fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.
 Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyert-tek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.
 Kelt Rimaszombat, 1907. márczius 2.
Gaeko, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakás és boltok.

Az Andrási-ut és Tompa-tér sarkán első számú házban egy csinos, egészséges **lakás három szobával** és mellékhelyiségekkel **május hó 1-től, ugyanott két bolt, a mely fűszer-és tőzsdének igen alkalmas,** azonnal bérbe-adó, de esetleg az egész ház is örökáron eladó, — úgy-szinte Kossuth-utca 41. számú ház szép udvarral és rendezett kerttel szintén azonnal eladó. Értekezni lehet **Andrási fényképésznel.** 7—*

Hirdetmény.

607. sz. — **Sejőreoske** község és a hozzá tartozó Kisreoske pusztá telekkönyvének birtokszabályozás követ-keztében foganatosított átalakítása az 1905. évi 41039. számú igazságügyminiszteri rendelet következtében kiegé-zítettett és ezzel egyidejűen az eljárás keretében bevont 652/a. régi, 56/b. új hrzi számú ingatlanra nézve a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése végett az 1886. XXIX. 1889. XXXVIII. 1891. XVI. és 1892. XXIX. t.-cz. ben szabályzott eljárás az idézett törvény-czikkek határozmányai értelmében foganatosítottván, ez azzal a felszólalással tétetik között:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján — ideértve e §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítése” i., zala-mint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. a) és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereset-eket hat hónap alatt vagyis az **1907. évi szeptem-ber hó 10-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóság-hoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;
2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-aiban esetében — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegé-zítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánának, írás-beli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1907. évi szeptember hó 10-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóság-hoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;
3. hogy mindazok, a kik — 1. és 2. pontban körül-írt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bár-mily irányban sértve vélik, — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1907. évi szeptember hó 10-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szer-zett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támad-hatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyi-ben azokhoz egyszerűen egyszerű másolatokat is csa-toltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az erede-tiket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.
 Kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság Torna-alján, 1907. évi február hó 18-ik napján.
 2—3 **Basilidesz, kir. aljárásbiró.**